

Urologie

Martin Volf

Tragikomedie

Obsazení 6(5) mužů a 10(7) žen

2016

Nápovědní verze z 2020-06-20

Obsazení – charakteristika postav

0001	Pacient Kouba: Inventář, věčný pacient, humorný, nepřipouští si nemoci	Jiří Pytela
0002	Pacient Honzík: Debil	Radek Sehnalík
0003	Pacient doc. Šeba: Stařík nad hrobem, stěžuje si, otravný, nudný	Miroslav Cabala
0004	Pacient ing. Freml: Sporták s mladou partnerkou	Ondra Cabala
0005	Pacientka Macháčková: Bláznivá baba z ženského oddělení	Gabriela Sehnalíková
0006	Vrchní sestra Petra: Vedoucí sesterny, příjemná i přísná	Marcela Plšková
0007	Sestra Pavla: Příjemná sestřička, práce jí jde od ruky	Míša Sehnalíková
0008	Sestra Hana: Příjemná sestřička, bývalá přítelkyně Fremla	Pavla Sehnalíková
0009	Ošetřovatelka Viktorie: Rázná ošetřovatelka	Lucie Sedláčková
0010	Doktorka Skálová: Všudypřítomná doktorka, vždy nad věcí	Klára Nováková
0011	Honzíkova matka: Starostlivá máma	Lucie Sedláčková
0012	Přítelkyně Katka: Náruživka, mladice	Katka Hyclová
0013	Dcera Jana: Jakože starostlivá dcera	Gabriela Sehnalíková
0014	Zeť Pepa: Ajťák, nevnímá okolí	Pavel Stríž
0015	Uklízečka: Arabka či Afgánistánka	Pavla Sehnalíková
0016	Šaman: Lékař odjinud, z jiného světa	Radek Sehnalík

Režie, Marcela Plšková

Video v pozadí, Martin Fučík

Technický koutek, víly, šotci a jiní skřítki

 Písničky na příchod diváků

 Série voda+pucek

1. dějství

{Nemocniční pokoj. Tři postele včetně stolků. Dvě židle pro návštěvy. Roztáhne se opona a v pokoji leží na posteli pacient Kouba a čte si knížku. Do pokoje vtrhne matka s Honzíkem, kterého drží za ruku. Honzík nese tašku přes rameno a matka velkou igelitku plnou krabiček léků.}

0001 Honzíková matka: Prosím Vás, nevíte, kde je nějaká sestra nebo doktor? Máme dneska s Honzíkem nástup a nikoho nemůžeme najít.

0002 Pacient Kouba: *{neochotně odvrací zrak od knihy a sedá si na posteli}* To jako nastupujete oba? Tady nejsou pokoje pro páry.

0003 Honzíková matka: Ale ne, já jsem jen doprovod. Přivedla jsem tady Honzíka. Je to můj syn...

0004 Pacient Kouba: Hmm... mně přijde, že je mu víc jak 10 let, a to tu s ním nebudete moc bejt.

{Mezitím už Honzík dělá kraviny. Válí se po postelích, leze pod ně a podobně.}

0005 Honzíková matka: Víte, on má chudáček od narození lehkou mozkovou dysfunkci. Kdyby tenkrát byla ta inkluze, určitě by byl normální.

0006 Pacient Kouba: *{sleduje Honzíka a pro sebe}* A jak asi potom vypadá těžká mozková dys...?

0007 Honzíková matka: *{vztekle a afektovaně}* Co jste tím chtěl říci?

0008 Pacient Kouba: Nic, že se mám na co těšit. Zazvoním

na sestru a někdo přijde, to víte, jsou pořád v pohybu. To se nedá nic dělat, zazvoním.

 Zvonek u Kouby.

{Kouba zazvoní na zvonek a sleduje Honzíka jak „rozebírá“ pokoj a matku, která se ho snaží uklidnit. Přichází rázně sestra. Jak je naštvaná úplně přehlédne Honzíka a jeho matku.}

0009 Vrchní sestra Petra: *{nasupeně}* Pane Koubo, už jsem Vám kolikrát říkala, že tu nejsme služky a ten zvonek je pro ty, co jsou nějakým způsobem imobilní. Vy jste plně mobilní, tak si můžete zajít.

0010 Pacient Kouba: Nevykejte mi pořád, jmenuju se Láďa a nevolal jsem Vás pro sebe, ale tady pro...

{Kouba ukáže na Honzíka. Sestra Petra se na Honzíka okamžitě vrhá a snaží se ho zpacifikovat.}

0011 Vrchní sestra Petra: *{udýchaně}* Co to má znamenat, kde jste se tu vzal? Okamžitě toho nechte. *{volá o pomoc}* Pomoc, Pavli pojd' mi rychle pomoci!!

{Mezitím se zapojí i matka a snaží se je roztrhnout, přibíhá sestra Pavla a hned se také zapojí do strkanice.}

0012 Pacient Kouba: *{sedí na posteli, sleduje a občas se i zvedne}* Paráda, dnes to dopoledne parádně utíká, a za chvíli bude oběd.

{Najednou matka odskočí a odněkud vytáhne klepačku na koberce. Zahrozí s ní.}

0013 Honzíková matka: *{křičí}* Honzíku, jestli nepřestaneš, přetáhnu tě přes zadek. Okamžitě si sedni na židli!!! *{Honzík poslechne a okamžitě si sedá, jako by se nic nestalo. Sestra Petra a sestra Pavla sotva popadají}*

dech.}

Nezlobte se... on je jinak úplně v pohodě. Asi ho rozrušilo to prostředí. Uvidíte, že bude hodný. Víte, on je jen lehce... i občanku má.

0014 Sestra Pavla: Díky, to jste nás hodně uklidnila. My teď zajdeme do koupelny, tam se převlečete a všechno vyřídíme.

0015 Pacient Honzík: Ale já se koupat nebudu, už jsem se koupal ráno, než jsme jeli. A šulína jsem si umyl i mýdlem. Že jo mami?

0016 Vrchní sestra Petra: Takže paní, vy už si můžete jít, my se tady o pana...?

0017 Honzíkova matka: Honzík se jmenuje, říkejte mu prosím křestním. Je na to zvyklý.

0018 Vrchní sestra Petra: My se o něj postaráme. Jo a víte co? Nechte mi tady to plácadlo, kdyby náhodou. Viděla jsem, že funguje a možná by fungovalo i na jiné pacienty. *{jde ke Koubovi}* Nemám pravdu pane Koubo?

0019 Pacient Kouba: Sestři, Láda se jmenuju..., pozvání k vám domů přijmu až budu fit, teď si na nějaký to hernajs sado maso netroufám.

0020 Vrchní sestra Petra: *{k matce}* A prosím Vás, jestli bere Honzík nějaké léky, nechte je tady. *{Matka podá sestře plnou tašku léků. Ta se na ní vyděšeně dívá. Ošetřovatel odvádí Honzíka, za ním jde matka a sestra Petra. Ta ještě ve dveřích zahrozí Koubovi plácadlem. Do pokoje přichází doktorka Skálová.}*

0021 Doktorka Skálová: Dobrý den, koukám, jaký máte luxus. Pěkně sám na pokoji.

0022 Pacient Kouba: Ani bych neřekl, už jsem tu 14 dní a to byste nevěřila, co se tu vystřídalo lidí. Já si nestěžu. Když tu někdo je, alespoň s ním můžu pokecat a trochu to utíká.

0023 Doktorka Skálová: Nebojte, ono se to zase rychle zaplní. Ale k věci. Takže pozítří jdete na tu biopsii... Sestry Vám vše vysvětlí a připraví Vás. Je to dole na ambulancích. Uvidíme, jak to bude vypadat a pak zvolíme další operační postup. Víte, že hlavní problém je momentálně to vaše srdíčko.

0024 Pacient Kouba: Jo, ale už se to nějak řeší, paní doktorko, prý jsem v pořadí na ten kardiostimulátor. Pojišťovna má do konce roku peníze jen na 10 pacientů. Ale včera mi volali, že jsem byl druhý náhradník a ti dva přede mnou už ho prej potřebovat nebudou,...

0025 Doktorka Skálová: S těmi penězi ve zdravotnictví je to hrozný. Není na léky, na operace ani na provoz. Ten konec roku je šílený, ale my si s tím vždycky nějak poradíme. Horší by bylo, kdyby nám nezbylo na vánoční prémie.

{Do pokoje vchází ošetřovatelka Viktória, sestra Petra a vedou převlečeného Honzíka. Posadí ho na postel. Ten se pořád neklidně zvedá.}

0026 Ošetřovatelka Viktória: Hele! Tady si lehneš a budeš ležet dokud ti neřekneme něco jinýho... jasný?

0027 Vrchní sestra Petra: *{zvedne plácadlo}* Nebo víš, co bude.

{Honzík si poslušně lehá a přikrývá se až pod bradu.}

0028 Doktorka Skálová: *{ustrašeně se rozhlíží}* Tohle jsem jako neviděla.

0029 Vrchní sestra Petra: To je ten *{doprovází gestem a dává doktorce do ruky dokumentaci, potom zvedne plácadlo}*. A tohle nám tu nechala jeho matka, společně s tou haldou prášků, co bere.

0030 Doktorka Skálová: Aha rozumím,... *{jde k Honzíkově}* Takže Vy máte dneska nástup a zítra operaci. Nebojte se, pěkně usnete a nebudete o ničem vědět. Sundejte ho ze mne. A až se probudíte budou ty kamínky pryč... a bude po bolestech. Usadí se to. Koukám na ty snímky máte jich plnou ledvinu. To jste musel sníst minimálně půlku pískoviště.

0031 Pacient Honzík: Už mám hlad.

0032 Vrchní sestra Petra: Dostaneš ještě normálně oběd a lehkou večeři. Ale od půlnoci, nic jíst ani pít. Je to jasný?

0033 Ošetřovatelka Viktorie: Přijdu odpoledne a oholím tě, abys byl na zítřek připravený a líbil se paní doktorce.

0034 Doktorka Skálová: Teď si vás ještě vezmu na ošetřovnu a označím vás.

0035 Vrchní sestra Petra: Teď to nepůjde, paní doktorko, jsou tam údržbáři, zase teče radiátor, prý tak za hodinku.

0036 Doktorka Skálová: *{kouká na hodinky}* To ale nepřipadá v úvahu. Nic, uděláme to tady. Postavte se prosím a vyhrňte si pyžamo.

{Ošetřovatelka pomáhá zvednout Honzíka a vyhrnuje mu pyžamo, ten se ošívá. Doktorka se dívá do dokumentace. Natáčí se, ukazuje to na sobě. Vyndává z kapsy fix.}

Takže to je levá ledvina. Udělám Vám tam takový křížek a nebojte, trochu to možná zašimrá. Nebojte. Držte ho.

 Mobil Skálové.

{Doktorce začne zvonit mobil, urychleně dodělá křížek a zvedne mobil. Fix nechá někde ležet.}

Prosím, Skálová. Jasný už tam jdeme, hlavně s ní nehýbejte... Honem, na pětce nám spadla Macháčková z postele.

{Všichni spěšně odchází a Honzík si prohlíží břicho a křížek. Kouba leží na posteli a čte si.}

0037 Pacient Honzík: Hrozně mě to svědí.

0038 Pacient Kouba: Tak se podrbej a lehni si do pelechu. Třeba to zaspíš.

{Honzík si začne křížek drbat, potom si nasliní pyžamo a křížek umyje. Sleduje, že je pryč.}

0039 Pacient Honzík: *{plačtivě a afektovaně}* On mi zmizel... oni mě zbijou.

0040 Pacient Kouba: Tak ti udělají jinej. Zapadni.

{Honzík vezme fix a přemýšlí, kde vlastně ten křížek byl a udělá ho na opačné straně. Položí fix nazpět a lehne si spokojeně na postel. Do pokoje vběhne doktorka.}

0041 Doktorka Skálová: Nenechala jsem tady někde... *{uvidí fix a vezme si ho}* Pěkný den, pánové.

{Přichází sestra Pavla a nese ceduli. Ravnou jde k oknu.}

0042 Sestra Pavla: Teda pánové, musíte trochu větrat, máte tu smrad jako ve opičárně. Je oběd, můžete oba chodit, tak alou do jídelny.

{Kouba se zvedá. Sestra věší na Honzíkovo postel ceduli, kde je napsáno. Operace, po půlnoci nejíst, nepít, necucat a nežvýkat.}

Vítám nového pacienta. Pane Koubo, vezměte ho, prosím, sebou, ať se zorientuje, já vám trochu ustelu ty vaše pelechy.

{Kouba bere Honzíka a odcházejí. Sestra poupraví povlečení Koubovi a jde na postel Honzíkovi. Ten najde nějakého šíleného plyšáka a kroutí mu hlavou. Sestra kroutí hlavou. Zastele ho a odchází.}

Nemocniční hlášení 1. Zhasne se.

{Přichází Kouba a sedá si na postel. Za ním vlečou do pokoje sestra Pavla a ošetřovatelka Honzíka a za nimi jde s plácadlem sestra Petra.}

0043 **Vrchní sestra Petra:** Honzíku, jestli ještě jednou někomu vezmeš jídlo, tak bude zle. Máš dietu před operací.

0044 **Pacient Kouba:** Hlavu úplně recht nemá, ale poznal dobře co je a co není k jídlu. Příště si nechám zavolat kuchaře.

{Honzíka uloží do postele.}

0045 **Sestra Pavla:** Nejste tu někde v Alkronu, ale v nemocnici. Podstrojovat vám tu nikdo nebude. *{otočí se na sestru Petru}* I když ta polívka dneska. To se zvedal žaludek i mně.

0046 **Vrchní sestra Petra:** Tu kdybych dala Árcímu, tak jedeme k doktorovi.

0047 **Ošetřovatelka Viktorie:** Ty máš nápady, dávat to dítěti.

0048 **Vrchní sestra Petra:** Árcí je můj bišónek, miláček.

0049 **Pacient Kouba:** Už je mi to jasný. Jak je pejsek, není chlap.

0050 **Vrchní sestra Petra:** To tak není, našel si mladší mo-

del, hajzl jeden. Ani alimenty mi neplatil. Nebýt našich, třeli bychom s dětmi bídu. Všichni chlapi jsou stejní.

0051 Sestra Pavla: Půjdem, tohle není profesionální.

{Sestra Pavla chytí Petru za rameno a odchází. Ošetřovatelka se otočí na Koubu a ukazuje palcem směrem nahoru. On palce směrem dolů. Přichází vizita. První vchází doktorka a za ním sestry Petra a Pavla, Pavla nese dokumentace. Vezmou to rychle.}

0052 Doktorka Skálová: Dobré odpoledne, tady máme zítř operaci, v pořádku... a u pana Kouby je to také naplánované. Vše v pořádku pánové? Hezký den.

{Doktorka odchází a Kouba se zvedá.}

0053 Pacient Kouba: Paní doktorko, já bych se chtěl ... A je v prdeli. Tady nesmí člověk zaváhat. Jdu do kantýny na kafe a cigáro. *{podívá se z okna}* Venku taky nic moc. *{Obléká si župan a ve dveřích se srazí s ošetřovatelkou a sestrou Petrou. Ošetřovatelka má malé plastové umyvadlo.}*

0054 Vrchní sestra Petra: Ale, ale, kampak jste se vypravil? Máte odpočívát.

0055 Pacient Kouba: Doplnit hladinu, nebojte, na večeri jsem zpátky.

{Kouba odchází a sestra s ošetřovatelkou jdou k Honzíkovi.}

0056 Ošetřovatelka Viktória: Jdeme tě oholit, abys byl na zítřejší operaci připravený.

0057 Pacient Honzík: Já se ale holím sám a holil jsem se ráno.

{Sestra Petra ho přetáhne plácadlem.}

Tak jo.

{Ošetřovatelka vše připravuje a sestra zatahuje před postelí paraván.}

0058 Ošetřovatelka Viktória: Sundej si pyžamo a kalhoty si stáhni až na kolena.

0059 Pacient Honzík: Já se stydím. Zavřete oba oči.

0060 Ošetřovatelka Viktória: Zavři je ty. Já nemůžu, abych tě neřízla.

0061 Pacient Honzík: Tak jo. Už se nedívám.

0062 Vrchní sestra Petra: Ty si ale vyspělej, to jsem zvědavá, kde vezmeme tak velkou cévku.

0063 Ošetřovatelka Viktória: A jak je chlupatej. To máš po tátovi, že jo?

0064 Pacient Honzík: Ne, po mámě, já tátu nemám... Tahá to.

0065 Vrchní sestra Petra: To vydržíš, seš nějaký chlap, ne?

0066 Pacient Honzík: Au, to bolí.

0067 Ošetřovatelka Viktória: Hotovo, ale to byla šichta a šest strojků jsem taky ještě nikdy nespotřebovala.
{Sestra odtahuje paraván a ošetřovatelka nese plné umyvadlo chlupů.}

0068 Vrchní sestra Petra: Vidiš tu ceduli? Umíš číst, že jo? Od půlnoci nic nejíst a nepít... jasný?

{Honzík pokyvuje a prohlíží si, jak je oholený. Přichází Kouba nese kelímek s kávou z automatu.}

0069 Pacient Kouba: Ani jsem tam nedošel... venku začalo chcát. Dal jsem jednu před vchodem a koupil si v automatu tenhle umělej hnus. Pořád ale lepší než tady ty čaje.

{Ošetřovatelka odchází a také sestra Petra. Přichází}

sestra Pavla a nese dvě konvičky s čajem.}

0070 Sestra Pavla: Vám slazený *{pokládá konvičku na stolek}* A vy dieta, tak neslazený. *{pokládá konvičku na stolek Koubovi}* Pane Koubo víte, že máte víc pít. Kolik jste dneska načůral? *{Koukne pod postel a vidí, že je ve džbánu málo.}* To je slabý. Budou zase kapačky!! *{Sáhá do kapsy a vyndává teploměry. Podává ho Koubovi. Potom jde k Honzíkovi.}* Víš, kam patří, že jo?

0071 Pacient Honzík: Vím. *{vezme teploměr a rychle s ním manipuluje pod peřinou}*
{Sestra Pavla bezmocně přihlíží, a i Kouba ho sleduje.}

0072 Sestra Pavla: Tam jsem zrovna nemyslela.

0073 Pacient Honzík: Maminka mi tam ale teplůtku vždycky měří.
{Přichází ošetřovatelka a přináší večeri. Honzíkovi i Koubovi ji pokládá na stolky. Kouba se hned do ní pustí.}

0074 Ošetřovatelka Viktérie: Dnes je studená, ono je to většinou lepší.

0075 Sestra Pavla: Viktérie, nemáš u sebe rukavice? Nasad si je... a tady Honzík Ti podá teploměr.

0076 Ošetřovatelka Viktérie: *{nasazuje si rukavice}* Co je to za nový nařízení? To už si máme brát rukavice i na teploměry? To je ale pakárna. Podej mi ten teploměr.
{Honzík zaloví pod peřinou a podává teploměr ošetřovateli. Ta si ho štítivě bere a odchází.}

0077 Sestra Pavla: Jo, dobrý! Tak pánové, zhasínáme, dobrou noc.

{Mezitím si bere sestra Pavla teploměr od Kouby a také odchází. Honzíkovi zazvoní mobil. Zvedne ho.}

 Mobil Honzík

0078 Pacient Honzík: Ahoj maminko, už mám jít spát? Jo, dám si ho nahlas. – Tu ne, jinou. – Jo, to je ona.

{Honzík položí mobil na noční stolek, je tam hlasitý odposlech a maminka mu říká pohádku. Kouba jen kroutí hlavou zvedne se a zhasíná. Nechá si rozsvíceno jen nad sebou. Za chvíli se ozve hlasité Honzíkovo chrápání. V telefonu se ozve: Už spinkáš Honzíčku?}

0079 Pacient Kouba: *{zhasíná}* Si hluchá babko, to snad slyšíš? Ježíši, to bude zase noc.

{Ze sluchátka: Tak dobrou noc. Rozsvítí se a do pokoje vejde sestra Hana, která má noční směnu. Jde k Honzíkovi a kroutí hlavou, jak chrápe a potom se jde podívat na Koubu.}

{Otočí se na boku k sestře.}

Anděl přišel... máte po dovolený, sestřičko, a hned si dáte noční.

0080 Sestra Hana: Ani mi nemluvte, počasí bylo hrozný. Chcete prášek na spaní, tohle je tedy síla.

0081 Pacient Kouba: Ne, děkuju, já to nějak dám, dobrou.

0082 Sestra Hana: Dobrou, když tak přijďte na sesternu a já Vám ho dám.

0083 Pacient Kouba: Dobře, dobrou.

{Sestra odchází, zhasíná a za chvíli najednou ustane chrápání a u Honzíka je nějaký šramot a potom chroupání a mlaskání. Kouba rozsvítí, posadí se na posteli a kouká na Honzíka. Ten hoduje, jí nějaké sušenky a zapíjí to acidofilním mlékem. Kouba se zvedá

a jde k němu.}

Hele víš, že jsou dvě ráno a ty od půlnoci nemáš jíst ani pít?

0084 Pacient Honzík: Ale já mam hroznej hlad a žízeň.

0085 Pacient Kouba: Jak myslíš, ty budou mít zejtra z tebe na sále radost. A koukej už spát, to nevím, co je lepší, jestli, když chrápeš anebo mlaskáš.

{Kouba si jde lehnout a zhasíná, Honzík dojí a je ticho. Opět začne chrápat. Po chvilce je na chodbě hluk a rozsvítí se světlo v pokoji. Sestra Hana veze na vozíku nového pacienta a za ní jde jeho dcera a zeť.}

0086 Sestra Hana: Pane Šebo, tady máte postel. Ráno přijde paní doktorka a všechno Vám vysvětlí.

{Sestra pomáhá Šebovi na postel a zeť asistuje. Dcera pobíhá nervózně kolem. Kouba se vzbudí, posadí se na postel a vše sleduje. Sestra dává Šebovi kapačku a ladí ji.}

0087 Dcera Jana: Tedy to jsme si od tebe nezasloužili. My si tě vzali k nám domů a ty nám tohle vyvádíš. To sis nemohl vzpomenout ve dne? Víš, že ráno vstáváme brzo do práce?

0088 Pacient doc. Šeba: Nezlob se, Janičko, už jsem to nemohl vydržet, když jsem se nemohl vyčůrat.

0089 Zeť Pepa: Dědečku, neposlouchejte ji... Vždyť on za to nemůžete.

0090 Dcera Jana: Ty mlč, usneš hned a já neusnu do rána a v práci budu jako praštěná.

0091 Sestra Hana: Já vás poprosím... víte, aby ostatní pacienti měli klid a trochu se vyspali. Zítra jsou návštěvy. Pane Šebo, já se na Vás přijdu ještě podívat.

{Všichni odchází a z postele slézá Kouba. Jde k Šebovi. Kouká na pytlík pověšený na posteli.}

0092 Pacient Kouba: Dobrej, já jsem nákej Láďa Kouba z Rokycan a odkud jsi ty?

0093 Pacient doc. Šeba: Tonda. Bydlel jsem v Budějovicích, ale teď jsem tady v Plzni u dcery.

0094 Pacient Kouba: To byla ta štěkna, jo?

0095 Pacient doc. Šeba: Ona je hodná, vzala si mě na stáří k sobě. Myslí to se mnou dobře. Prodal jsem ten svůj činžák a ona mi zařídila u nich hezkou místnůstku. Garsonku.

0096 Pacient Kouba: Hmm, hodná to ona bude.

0097 Pacient doc. Šeba: A proč mi dali tu hadičku s pytlíkem? Já to nechci. Jak s tím budu chodit?

0098 Pacient Kouba: Budeš mít zaručeně, Tondo, prostatu. Tu má dneska každej chlap. Za chvíli ji budou mít i ženský... třeba ty sestry, víš, jak hrajou ten tenis... Williamsovy... ty už jí prej normálně mají... Hele, až ti ji udělají, budeš zase bez pytlíku. Uvidíš. A teď zkus usnout, ať nabereš nějakou sílu. Tu tady v tom špitále budeš potřebovat.

Nemocniční hlášení 2. Zhasne se.

{Rozsvítí se a vchází sestra Hana.}

0099 Sestra Hana: Nerada vás budím, pánové, ale řád je řád.

{Dává teploměr Koubovi, Šebovi a když dojde k Honzíkovi dívá se obaly od jídla na stolku a kouká na ceduli operace.}

Teploměry. Dobré ráno. To je divný, tady mám napsáno,

že Vám teploměr dávat nemám. Tak ne. Nejedl jste nic a nepil před tou operací?

0100 Pacient Honzík: *{posadí se na posteli a kroutí hlavou}* Ne. *{ozve se mu vaření, kručení v břiše a on se za něj chytí}*

kručení v břiše

{Přichází ošetřovatelka s kbelíkem s vodou a hadrem na koštěti a vytírá.}

0101 Sestra Hana: Co blbneš Viktorie, tohle přece není tvoje práce?

0102 Ošetřovatelka Viktorie: Není, ale Nataša nepřišla do práce. Včera pili na ubytovně s tím svým vodku a on jí rozbil hubu. Prej leží na cháře. Ta už asi nepřijde.

0103 Sestra Hana: Buď optimista, zítra ji tu máme. Už to bylo kolikrát a s monoklem se na chirurgii neleží a nemarodí.

0104 Ošetřovatelka Viktorie: Taky tam neleží Nataša,... leží tam on. Zabodla do něj kudlu a je ve vazbě.

0105 Pacient Kouba: Čím více na východ, tím je krev horkejší. Ale tobě to vytírání jde hezky.

{Sestra Hana vybírá teploměry, zapisuje teploty, moč. Potom obchází pacienty a začíná u Honzíka.}

0106 Ošetřovatelka Viktorie: *{naštvaně}* Nechte si těch poznámek jo? Za ty prachy budou někoho horko těžko shánět.

0107 Sestra Hana: Pane, *{kroutí hlavou}* nikde tu není napsaný vaše příjmení... Honzíku... byla stolice?

0108 Pacient Honzík: *{kývá hlavou}* Byla, byla.

0109 Sestra Hana: Pane Šebo a co Vy, přijel jste v noci, ale doma asi jo, nemám pravdu?

Pacient doc. Šeba: Nevím, nic nevím.

Sestra Hana: A vy, pane Koubo?

Pacient Kouba: Napište, že mám stolici, tady po tom jídle, jako morseovku. Voda, pucek, voda, voda, pucek, pucek, voda.

Sestra Hana: *{usmívá se}* Píšu to tam, jak říkáte. Nashle.

{Ošetřovatelka dovytře pokoj a odchází. S ním i sestra Hana. Vzápětí za nimi přichází na vizitu doktorka, sestry Petra a Pavla. Doktorka začne obcházet pacienty.}

Doktorka Skálová: Dobrý den. Dnes ta operace,... nebojte se... budu Vás operovat osobně. Je to pro mě úplně rutinní zákrok.

A tady koukám pán z pohotovosti. Jak se cítíte, pane docente?

Pacient doc. Šeba: Blbě. Mně už je všechno jedno.

Vrchní sestra Petra: Takhle ale nemůžete mluvit, my Vás tady dáme dohromady.

Sestra Pavla: Hlavu vzhůru, budete ještě Jura.

Doktorka Skálová: Vezměte hned ráno pana docenta na CT a výsledky okamžitě zašlete profesorovi ke konzultaci. A vy, pane Koubo, jdete zítra na tu biopsii. Hezký den.

{Všichni odchází a doktorka ještě při odchodu říká sestrám.}

Teď jdu ještě na hodinku do ambulance a potom na sál, to bude šichta.

Pacient Kouba: *{zvedá se na posteli}* Já jsem vám chtěl... *{pokrčí rameny}*, ale když vás to nezajímá...

{Kouba jde k Šebovo posteli a kouká na cedulku na posteli.}

Samej docent, doktor, magistr... Hele Tondo, můžu ti vůbec tykat, když seš takovej inteligent. To víš, já jsem jenom elektrikář.

Pacient doc. Šeba: Mně je to jedno, mně už je všechno jedno. To už lepší nebude. Už se domů nevrátím. Na hřbitově už mají připravený motyky a lopaty.

Pacient Kouba: Víš, co je kamaráde nejhorší? Smrt z leknutí. Hele, já jsem do padesáti holil kabely zubařma. Teď mám tu paradentózu, tak holt je holím nožem. Rozumíš, co myslím? Prostě je to vývoj, život jde dál.
{Do pokoje nakoukne sestra Pavla.}

Sestra Pavla: Pánové, snídane. Pane docente, budete ji chtít na pokoj?
{Honzík se zvedne a chce jít na snídani.}

Ty nesnídáš, ale půjdeš se mnou, zkusíš se ještě vyčůrat, než si pro tebe přijedou.

Pacient Kouba: Vezmu tady docenta sebou, můžete si jít.
{Sestra odchází s Honzíkem.}

Tondo, zvedej se a jdeme.

Pacient doc. Šeba: Jak někam můžu jít s tím pytlíkem. Jak budu vypadat?

Pacient Kouba: *{zvedá ho}* Jako každej tady, tady jsou si kamaráde všichni rovní. Teď si tady ten pytlík pěkně pověs a jdeme,... Ukážu Ti kde, co a jak se tady děje. Buď rád, že můžeš chodit, prosím tě. *{Odchází z pokoje.}*

Nemocniční hlášení 3. Zhasne se.

0126 **Sestra Pavla:** Tak pojd' Honzíku.

{Přichází sestra Pavla a vede Honzíka, kterého ukládá na postel. Potom upravuje ostatním postele. Přichází Kouba a Šeba a lehají si na postele. Šeba si prohlíží pytlík a neobratně ho věší na postel. Do pokoje přijede ošetřovatelka s vozíkem.}

0127 **Ošetřovatelka Viktória:** Pane docente, pojedeme na výlet. Já vím, že byste došel, ale raději Vás odvezu.

0128 **Pacient doc. Šeba:** Já nikam nechci.

0129 **Sestra Pavla:** Ať chcete nebo ne, nasedat! Za chvíli jste zpátky. CTéčko trvá jenom chvíli. A hlavně to nebolí.

0130 **Pacient Kouba:** Tondo a křič. Na Bělehrad!!!!

{Šeba si sedá na vozík. Ošetřovatelka a sestra mu pomáhají a ošetřovatelka s ním odjíždí. Přichází sestra Petra.}

0131 **Vrchní sestra Petra:** Honzíku, já ti teď píchnu takovou oblbovačku a za chvíli pro tebe přijedou na tu operaci.

0132 **Pacient Kouba:** Raději mu žádnou oblbovačku nepíchejte, ten už toho má dost, aby se to ještě nezhoršilo.

0133 **Vrchní sestra Petra:** Nechte si ty svoje moudra, pane Koubo. Pavli, pojd' mi ho přidržet.

{Honzík se trochu cuká, ale injekci mu píchnou. Do místnosti vletí dcera.}

0134 **Dcera Jana:** Kde je tatínek. Snad už... *{demonstrativně začne naříkat}*

0135 **Sestra Pavla:** Ne, prosím Vás to ne,... je na vyšetření. Za chvíli se vrátí zpátky.

0136 **Dcera Jana:** *{narovná se}* A to jo. Tak ještě ne.

0137 **Vrchní sestra Petra:** Nebojte se... dáme Vám tatínka dohromady.

0138 **Dcera Jana:** Víte, my jsme s tím tak nějak smíření, že už to dobrý nebude a že se domů nevrátí. To je hodin. Musím teď do práce, já se zastavím. Na shledanou.
{Dcera spěšně odchází.}

0139 **Pacient Kouba:** Kde si asi nechala zaparkovaný koště?

0140 **Sestra Pavla:** Ta by se mohla přihlásit do soutěže dcera roku.

0141 **Vrchní sestra Petra:** A výhra by jí jistě neminula.
{Do pokoje přijíždí ošetřovatelka, veze na vozíku Šebu po vyšetření, pomáhá mu na postel.}

0142 **Ošetřovatelka Viktorie:** Teď už jsi na řadě ty. Stejně to je pakárna. Ze všech pokojů se jezdí s postelí a tady skrz úzký futra neprojedeme a musíme se tu dřít. Se divím, že se to hned nereklamovalo a neopravilo.

0143 **Sestra Pavla:** Na to je snadný vysvětlení. Ředitel zaručeně shrábl úplatek za kolaudaci, tak nemohl nic dělat. Tady vrchní *{ukáže na Petru}* ale taky nějak přimhouřila oči a zapomněla to napsat do připomínek.

0144 **Vrchní sestra Petra:** No dovol?... Přijde ti, že máš málo nočních?

{Sestra Pavla spěšně odchází a za ní jede ošetřovatelka s Honzíkem a sestra Petra.}

0145 **Pacient Kouba:** Tondo, přiletěla se na tebe podívat dcera, když si tady nebyl.

0146 **Pacient doc. Šeba:** Ona je Janička hodná. Má o mě starost.

0147 **Pacient Kouba:** Máš pravdu... starost měla. Já děti

nemám. Manželka mi umřela a to si pořád vyčítám, že to je moje vina.

0148 Pacient doc. Šeba: Jak tvoje vina?

0149 Pacient Kouba: Protože mám rád čerstvě nadojený mléko.

0150 Pacient doc. Šeba: Tomu nerozumím.

0151 Pacient Kouba: Pořídil jsem domů kravku a ona ji dojila. No a ta kráva po ní šlehala ocasem a jí to rozčilovalo. Tak jí jednou na ocas přivázala cihlu a šla dojit. Kráva zase šlehla a ta cihla ji trefila, manželku přímo do hlavy. Byla chudák na místě.

0152 Pacient doc. Šeba: To měla manželka smůlu. Tragédie. Já mám jenom Janičku. Žena od nás utekla, ani nevím kam. Tak už to nějak dožiju. Počkej a co ta kráva, když nejsi doma?

0153 Pacient Kouba: Na tu mám kamaráde pořadník. Půl kamarádů jí chce půjčit, když je to mlíčko tak zdravý. A ty nedělej ze sebe zase takovýho chudáčka. Ještě neumíráme a něco je potřeba si užít. Užívat si každýho dne! Kouříš a co takhle nějaký pivo? Dáme?

0154 Pacient doc. Šeba: Nekouřím a pivo si dám vyjíměčně, mně už nic nechutná. Počkej a s tou krávou... neděláš si ze mne legraci?

0155 Pacient Kouba: Dělán, to víš, že jo... mně žena utekla se svou studentskou láskou. Už jsme pár let rozvedený. Tondo, a co říkáš tady na sestřičky? Ta vrchní, Petra, je už tak měsíc po záruce, ale Pavla je pěkná. Ta má prdelku, co? A počkej až uvidíš Hanku. Ta nosí tanga, a když se to povede a ohne se. Mně se líbí ženský pořád.

0156 Pacient doc. Šeba: Já zajímám už jenom tu Zubatou.

0157 Pacient Kouba: Až tu odsad vylezu, po nějaký se asi podívám. Nemůžu držet smutek pořád. A taky víš, jak to je?... Když se s perem nepíše, tak vyschne. A to bych nechtěl, na to jsem ještě moc mladej. Ty bys taky potřeboval nějakou pěknou babku a třeba by tě taky ještě rozepsala.

0158 Pacient doc. Šeba: Promiň, chtěl bych spát.

0159 Pacient Kouba: Teď nechrápej. Nebudeš potom spát v noci... a to jsou potom noci dlouhé... To mi věř.
{No chodbě je slyšet nějaký křik. Do pokoje zostra vchází doktorka a za ním sestra Petra.}

0160 Doktorka Skálová: Zatraceně! Určitě nic nejedl, jste si tím jistá? Víte, jak jsem vypadala a jak vypadá sál? Ještě teď ho uklízí...

0161 Vrchní sestra Petra: Já jsem z obliga... noční šichtu měla Hanka.

0162 Doktorka Skálová: A aby toho nebylo málo, tak v tý ledvině nebyl ani jeden kamínek. Žádnej... chápete to? Vždyť jsem se dívala na ty snímky. Kam se mohly vypařit?

0163 Vrchní sestra Petra: *{ironicky}* A nespletla jste si je? Jako ty ledviny, jsou tam dvě.

0164 Doktorka Skálová: Dovolte?... Jsem snad blbá, vždyť jsem si tam udělala křížek. Nebo snad... *{zdrčeně klesá na židli a drží si hlavu v dlaních}*

0165 Pacient Kouba: Paní doktorko, chtěl jsem Vám něco říci.

0166 Doktorka Skálová: Povídejte.

0167 Pacient Kouba: Chtěl jsem Vám to říci už ráno, ale nějak jste nestíhala.

0168 **Doktorka Skálová:** Už se vymáčknete.

0169 **Pacient Kouba:** Že se ten chlapec v noci pěkně nafutroval. Nějaký řezy a zapíjel to acidofilním mlékem, a to je jenom, co jsem viděl.

0170 **Doktorka Skálová:** *{vyletí ze židle}* Acidofilním mlékem říkáte?

{Do pokoje vchází matka.}

0171 **Honzíkova matka:** Paní doktorko, Vás hledám, tak jak to dopadlo, jak se má Honzíček? Vyndala jste mu ty kamínky?

0172 **Doktorka Skálová:** *{zaujme profesionální výraz}* Víte, jak bych vám to vysvětlila? Úplně se to nevyvíjelo podle našich představ. Náhodně jsme zjistili, že tu druhou ledvinu má nějak špatně průchodnou, takže jsme tam dali drén, abychom zprůchodnili močové cesty a zajistili její správnou funkci. Teď musíme počkat, ono se to usadí a po měsíci bude ještě jedna operace a tam z té druhé zdravé nemocné ledviny ty kamínky vyndáme.

0173 **Honzíkova matka:** Vy jste tak šikovná, paní doktor-ko. Ještě, že jste na to přišla.

0174 **Pacient Kouba:** Paní doktorka je kapacita. Doufám, že až na mě přijde řada, bude mě operovat ona.

0175 **Honzíkova matka:** A mohla bych ho vidět? Přinesla jsem mu něco dobrého.

0176 **Vrchní sestra Petra:** Dnes ještě ne. Je na JIPce, my Vám zavoláme, až půjde na normální pokoj. Buďte klidná, bude v naprostém pořádku.

0177 **Doktorka Skálová:** Musím jít. Sestři, tady panu Koubovi zrušte dietu a dejte mu normálně trojku. A kdyby chtěl, může jít mimořádně i na vycházku.

0178 **Pacient Kouba:** Děkuji, paní doktorko.

{Doktorka se sestrou odchází.}

0179 **Honzíkova matka:** *{jde ke Koubovi}* Vždyť to teď neponesu domů, nedáte si.

0180 **Pacient Kouba:** Víte že jo?... Tady jsou ty blafy hrozný a mně nikdo nic nepřinese...

0181 **Honzíkova matka:** Vy nikoho nemáte?

0182 **Pacient Kouba:** Žena mi zemřela před rokem a děti jsme neměli. Jsem takový osamělý.

{Matka podává Koubovi jídlo a on jí.}

0183 **Honzíkova matka:** Také jsem sama, tedy s Honzíkem. Manžel od nás odešel, nesnesl, že je...

0184 **Pacient Kouba:** *{s plnou pusou}* Zase tak špatně na tom není, sousedka má taky postiženýho a ten je úplnej magor.

0185 **Honzíkova matka:** Jdu, abych chytla vlak, mám tu odtud špatné spojení. Já se pane...

0186 **Pacient Kouba:** *{podává jí ruku}* Láďa se jmenuju.

0187 **Honzíkova matka:** Marie. Možná se za Vámi zastavím, až půjdu za Honzíkem, když jste tak osamělý.

0188 **Pacient Kouba:** Nebe mi poslalo anděla.

{Matka odchází a ve dveřích se ještě usměje a s Koubou si zamávají. Kouba jde k Šebovi.}

Viděl si to kamaráde? Nevypadá špatně. A ta buchta byla výborná. Koukej co mám. Tři Mily. Neboj, já se šábnu.

0189 **Pacient doc. Šeba:** Tady se nedá usnout.

{Do pokoje vchází podnikatel. V ruce tašku a notebook přes rameno. Rozhlíží se po pokoji. Za ním jde sestra Pavla.}

0190 Sestra Pavla: Pane inženýre, připravím Vám postel. Paní doktorka si Vás potom zavolá a vše Vám vysvětlí.

0191 Pacient ing. Freml: *{rozhlíží se}* Ale já chtěl nad-standard, že budu na pokoji sám. Vždyť jsem to měl slíbený. Co tu dělají ti dva dědkové?

0192 Pacient doc. Šeba: A koho bys v nemocnici čekal? Nejvíc marodíme my, starý. Já už jsem stejně jako v marnici.

0193 Sestra Pavla: Je mi líto. Slíbený možná, ale byl tu akutní příjem. Malé dítě, tedy Honzík s maminkou jako doprovod. Máme přeplněno a nebylo kam jinam je dát.

0194 Pacient ing. Freml: Co je mi do nějakého haranta. Dám Vám deset tisíc, když tu budu sám. Dejte je někam jinam. Třeba na chodbu, tam by to šlo ne?

0195 Sestra Pavla: Mám toho dost. Na chodbu jo? Vy jste pacient jako každý jiný. Je plno a zůstanou tady. Okamžitě si teď lehněte a nedělejte problémy.

{Sestra odchází a Freml si rezignovaně lehá na postel. Potichu nadává.}

0196 Pacient Kouba: A máš to. Tady si kamaráde moc vyskakovat nemůžeš.

0197 Pacient ing. Freml: A co tady to masérské lože? Já chci normální postel, se zvedáním a sklápěním tady a tady.

0198 Pacient Kouba: Na mě se nedívej, já si svou postel už dávno proprděl a řádně označkoval.

0199 Pacient doc. Šeba: Na mě taky ne, mladej, já svou rakev neopustím.

0200 Pacient ing. Freml: Doufám, že tu mají aspoň wifi. Nemají! Nevadí, to vyřeším.

{Do pokoje vtrhne jako velká voda Katka. Rozhlíží se.}

0201 Přítelkyně Katka: Tedy to je ale mazec.

0202 Pacient ing. Freml: Kde si byla?

0203 Přítelkyně Katka: Než jsem to tu všechno prošla... Hele, jsou tu super záchody a sprchy, všude samý madla. Parádně by se tu cvičilo.

0204 Pacient ing. Freml: To je fakt super.

0205 Přítelkyně Katka: Uděláme si tu selfíčko, dám ho na FB. To budou holky koukat.

0206 Pacient ing. Freml: Jsi normální, kašlu ti na nějaký selfíčko. Myslíš, že mám na to náladu. Jeď už domů a dej bacha na auták. Ať ho někde neškrábneš.

0207 Přítelkyně Katka: Večer mám fitko a potom zajdeme s holkama na dvojku a zítra jsem tu za tebou jako na koni. *{Katka přiskočí a políbí Fremla.}* Letím. Papa.

0208 Pacient Kouba: Máš pěknou dceru. Takovou temperamentní. Já vím, v tomhle věku jsou všechny ještě takový nanyanky.

0209 Pacient ing. Freml: *{vyskočí}* To není moje dcera, ale přítelkyně. A aby bylo jasno, co si to dovoluujete, proč mi pořád tykáte?

0210 Pacient doc. Šeba: *{zvedne se na posteli}* Protože máš ještě na zadku obtisklej kroužek od nočníku. Proto.

0211 Pacient Kouba: Je pěkná. Na tu bych neměl, ani kdybych prodal chalupu, pole, les a ještě i tu krávu. *{Do pokoje vejde sestra Pavla. Nad postel Fremlovi dá cedulku operace. Ten jen nechápavě zírá.}*

0212 Sestra Pavla: Večeře a Vy, pane inženýre, na ošetřovnu. Čekají tam na Vás lékaři a anesteziolog.

*{Všichni postupně odcházejí. Konec prvního dějství.
Opona. Přestávka.}*

2. dějství

{Na pokoji je tma a najednou se nad postelí Fremla rozsvítí světlo, posadí se na posteli. Po chvílce se zvedne a bloumá po pokoji.}

0213 **Pacient Kouba:** Nemůžeš spát?

0214 **Pacient ing. Freml:** Ne, mám starosti!

0215 **Pacient Kouba:** Co ti řekli?

0216 **Pacient ing. Freml:** Nádor v močáku. Tak operace..., ale zůstane mi tam cévka. Prý se uvidí. A bude tam, jak dlouho bude potřeba.

0217 **Pacient Kouba:** To vydržíš, to bude dobrý.

0218 **Pacient ing. Freml:** *{lehá si na postel}* No nevím... nikdy mi nic nebylo. A co Katka, co když se na mě vykašle? Cévka a pytlík u pasu.

0219 **Pacient Kouba:** Tohle teď neřeš, vyspi se.

0220 **Pacient ing. Freml:** K čemu jsou mi teď prachy, pořád jsem se jenom štval, a to mám jenom z toho.

0221 **Pacient Kouba:** Třeba si málo chlastal a souložil.

0222 **Pacient ing. Freml:** Tím to nebude, co mám teď Katku. Úplně jsem omládl... Ale vůbec se mi večer neozvala. Jenom moje sekretářka si vzpomněla. Jinak nikdo.

0223 **Pacient Kouba:** Jo, tak to v životě je, kamaráde. Když nemůžeš, moc kamarádů ti nezbude.

0224 **Pacient ing. Freml:** Co když se po tý narkóze neprobudím?

0225 **Pacient doc. Šeba:** Alespoň bude v noci klid.

0226 **Pacient Kouba:** Mlč, dědku, nebo ti udělám na cévce

uzel.

0227 **Pacient ing. Freml:** Promiňte, už budu zticha.

{Freml zhasne a za chvílku začne pochrupovat. Z chodby se rozsvítí a přijde sestra Petra. Dívá se po pacientech až dojde ke Koubovi. Kouba se na sestru otočí.}

0228 **Vrchní sestra Petra:** Že nespíte.

0229 **Pacient Kouba:** Nemůžu, zdálo se mi o Vás a už mám dvě hodiny erekci, podívejte. Nevíte, co s tím mám dělat?

0230 **Vrchní sestra Petra:** Nevstávejte přes bok. Dobrou noc.

0231 **Pacient Kouba:** Sestři, chtěl bych se omluvit za toho pejska. Jste skvělá ženská. Ten, co Vás nechal, musel bejt pěkněj vůl. Ale musíte věřit, že si snadno najdete někoho lepšího.

0232 **Vrchní sestra Petra:** Děkuju, žádnýho nechci... Je mi dobře samotný. Dobrou noc.
{Sestra Petra odchází.}

Nemocniční hlášení 4. Zhasne se.

{Rozsvítí se a přichází sestra Hana, nese teploměry. Ty rozdává pacientům. Odchází a přichází ošetřovatelka.}

0233 **Sestra Hana:** Dobré ráno, teploměry. Nezapomeňte si vzít teploměr.

0234 **Ošetřovatelka Viktorie:** Pane inženýre, za chvílku Vás přijdu oholit, tak mi, prosím, nikam neutečte, protože dnes jdete jako první.

0235 **Pacient doc. Šeba:** První jdou na řadu ty nejtěžší případy. Nakonec šichty prý dělají obřízky.

0236 **Pacient Kouba:** A z nich pak druhé den dělají v kuchyni dršťkovou.

{Ošetřovatelka odchází.}

0237 **Pacient ing. Freml:** Díky za povzbuzení.

0238 **Pacient doc. Šeba:** Měl si v noci spát.

0239 **Pacient ing. Freml:** Ta sestra je mi nějaká povědomá.

0240 **Pacient Kouba:** Je pěkná. Ta by dala medu.

{Přichází sestra Pavla a přináší čaj a sbírá teploměry. Přichází sestra Hana a jde ke Koubovi.}

0241 **Sestra Hana:** Pane Koubo, dnes máte tu biopsii, tak pojďte dáme ten klystýr.

0242 **Pacient Kouba:** A potom mně ještě dáte vypít chinin a vykopnete mě na frontu. Jsem Váš. Jdu jako beránek. Celou noc jsem si to představoval, jak se ohnu.

0243 **Sestra Hana:** Berete taky někdy něco vážně? Jdeme!!
{Sestra Hana odchází. Přichází ošetřovatelka s umyvadlem na holení. Zatahuje paraván k Fremlově posteli.}

0244 **Ošetřovatelka Viktória:** Jsem tu na to holení... Vy jste úplně vyholenej. To už je ta móda i u chlapů?

0245 **Pacient ing. Freml:** Ale ne. Mám o hodně mladší přítelkyni a ona je taková hodně náruživá...

0246 **Ošetřovatelka Viktória:** Je mi to jasný. Na dálnici taky tráva neroste. V koupelně se umyjte tím dezinfekčním mýdlem. Je to tam popsáný.

{Ošetřovatelka odchází a přichází Kouba. Ode dveří si zakrývá oči.}

0247 **Pacient doc. Šeba:** Co se ti stalo?

0248 **Pacient ing. Freml:** Nepotřebujete pomoci... Něco s očima?

0249 Pacient Kouba: Rychle zrcadlo, musím se podívat na oči. Dostal jsem takovej klystýr, až mi lezou oči z důlků. Možná si budu muset nechat udělat novou občanku. A to jsem dal sestřičce jako úplatek flašku vína, aby byla něžná.

0250 Pacient doc. Šeba: A nedal si jí nějaký krabicový?
{Freml odchází do koupelny a ve dveřích se potká se sestrou Hanou.}

0251 Pacient ing. Freml: Hanko, jsi to ty?

0252 Sestra Hana: Jirko?
{Spontánně se políbí. Přichází doktorka a sestra Pavla. Freml si lehne na postel.}

0253 Sestra Pavla: Paní doktorko, máme kritický nedostatek lůžek. Vůbec nevím, jak to dneska uděláme.

0254 Doktorka Skálová: Nebojte, nějak to dopadne. Pane inženýre, za chvílku na to jdeme. Je to narychlo, ale věřte, že jinak to nejde. Jste mladý chlap, máte všechny předpoklady na úplné uzdravení. Až to vyndáme, pošleme to na rozbor a uvidíme. Většinou se to usadí. Pane docente, výsledky už jsou, ale ještě se na to podívá pan profesor. A pane Koubo, paní doktorka už na Vás dole na ambulanci čeká. Nebojte, ta biopsie není tak hrozná. Uděláme to a budete moci jít domů. Potom se domluvíme podle výsledků na dalším postupu.

{První odchází doktorka a za ním sestra Pavla. Sestra Hana odchází s Fremlem, usmívají se na sebe.}

0255 Pacient Kouba: Dobře, paní doktorko, dobře. Tondo, viděl si to? Ta mu možná umyje záda.

0256 Pacient doc. Šeba: Viděl, zajímavé. Z principu to asi normálně na urologii moc nejiskří.

{Přichází ošetřovatelka a veze vozík. Zapisuje moč.}

0257 **Ošetřovatelka Viktérie:** Pane Koubo, v devět máte být dole na ambulanci 4. Trefíte tam, nebo budete chtít doprovodit?

0258 **Pacient Kouba:** Kdyby mě doprovodila hezká sestřička tak jo, ale od tebe ne.

0259 **Ošetřovatelka Viktérie:** Vy si, pane docente, dojděte na snídani. *{Šeba se zvedá.}*

0260 **Pacient Kouba:** Tondo, jdu s tebou. Kouknu ještě na zprávy.

mobil lucka

{Mezitím přichází Freml a sestra Hana. Ošetřovatelce zazvoní telefon, zvedne ho.}

0261 **Ošetřovatelka Viktérie:** Jasný, za chvíli ho tam máte. Pojedeme pane inženýre.

0262 **Sestra Hana:** Dám ti ještě injekci na zklidnění a neboj. Přijdu se za tebou na JIPku podívat.

{Sestra Hana dá Fremlovi injekci a posadí ho na vozík a společně s ošetřovatelkou odjíždí. Kouba se Šebou také odcházejí.}

0263 **Pacient doc. Šeba:** Držíme palce.

0264 **Pacient Kouba:** Držíme palce.

Nemocniční hlášení 5. Zhasne se.

{Na posteli leží Šeba a kouká do stropu. Přichází sestra Hana a převléká Fremlovu postel a věci ze stolku mu pobalí. Přichází také sestra Pavla a pomáhá jí.}

0265 **Pacient doc. Šeba:** Chtěl jsem se zeptat...

0266 **Sestra Pavla:** Ty toho inženýra znáš? Jako špatně nevypadá, nějakou korunu asi taky má, ale přijde mi na

pěknýho kretěna. Už jenom, jakou si pořídil slečinku.

0267 **Sestra Hana:** Tři roky jsme spolu žili, ale rozešli jsme se.

0268 **Pacient doc. Šeba:** Jak dlouho tu budu trčet, když se mnou nic neděláte.

0269 **Sestra Hana:** Neměl na nic čas, pořád byl v práci a nějak to všechno šlo do ztracena... Ale pořád mě přitahuje.

0270 **Sestra Pavla:** *{škodolibě se usměje}* Teď nějakou dobu o tom bude moci jenom mluvit, je ti to jasný? A jak jsem koukala... máš navíc značnou konkurenci.

0271 **Pacient doc. Šeba:** Budu tu dlouho?

0272 **Sestra Pavla:** Pane docente... budete tu tak dlouho, jak bude potřeba. Chcete být zdráv, ne?

0273 **Pacient doc. Šeba:** Nevím, co chci. Asi umřít.

0274 **Sestra Hana:** Teď sem tedy přijde ten...

0275 **Sestra Pavla:** Honzík... co tu byl předtím. Naštěstí by měl jít zítra domů.

{Přichází Kouba a drží se za zadek.}

0276 **Pacient doc. Šeba:** Jaký to bylo?

0277 **Pacient Kouba:** Šlo to vydržet, ale udělala mi jenom půlku. Nějak se ten klystýr nepovedl a za chvíli se jí umazalo zrcátko a viděla prd. Budu muset jít ještě jednou.

0278 **Sestra Hana:** To nechápu, dala jsem vám ho, jak se patří.

0279 **Pacient Kouba:** Dala, ale asi něco zůstalo v poslední zatačce. Musím teď mít stažený lícata.

{Obě sestry odcházejí a za chvíli přijde do pokoje dcera. Rozhlíží se a jde rovnou k Šebovi.}

0280 **Dcera Jana:** Ahoj, tatínku, jak se daří? Ani jsem ti

nic nepřinesla, nevím, co můžeš anebo nemůžeš. Aby ti to neuškodilo.

0281 Pacient doc. Šeba: *{sedne si na postel}* Přines mi cigarety a flašku kořalky!

0282 Dcera Jana: Víš a když jsem tak včera přemýšlela, když si ještě tak fit a nevíme, co přijde. Kdybys na mě převedl... víš, aby potom nebyly nějaké trable s tím dědictvím.

0283 Pacient doc. Šeba: Vždyť nikoho jinýho nemám, tak budeš mít všechno až zaklepu bačkorama. Nebudu už si je tedy ani sundávat, abych byl připraven.

0284 Dcera Jana: Tati, ty prudíš,... letím a rozmysli si to. My přijdeme s Pepou na návštěvu. Jo a přinesu, chápu tě... ať si ještě trochu něco užiješ.

{Dcera mu dá pusu a spěšně odchází.}

0285 Pacient doc. Šeba: Slyšel si to?

{Kouba se zvedá a sedá si vedle zkroušeného Šeby.}

0286 Pacient Kouba: Teď jsem i rád, že žádný děti nemám.

0287 Pacient doc. Šeba: Nejraději bych ji vydědil a nedal jí nic. Ale zeťák není špatnej chlap. I se divím, že s ní je. Já třeba nevím, kdy chce mít děti? Kariéra učitelky je jí přednější.

0288 Pacient Kouba: Co takhle napsat závěť,... že všechno dostane, ale *{nakloní se pošeptá, aby to nikdo neslyšel}* Ať má nějakou motivaci.

0289 Pacient doc. Šeba: *{ožije}* Láďo, to je dobrý nápad. Hned zavolám svému advokátovi, ať to připraví.

{Kouba si jde zpátky lehnout a Šeba volá advokátovi a jde telefonovat na chodbu. Přijíždí sanitářka a přiváží Honzíka. Za ní jde sestra Pavla a Hana. Pomá-

hají mu na postel. Zatahují paraván.}

0290 Ošetřovatelka Viktorie: Máte ho tu... a já letím k paní z pětky. Pořád někam utíká, snad bude na po-
koji.

0291 Sestra Pavla: Podej mi prosím nějakou gázu, tady to teče kolem tý cévky, a to je největší, co se dělá a stejně netěsní.

{Odtáhnou paraván.}

0292 Pacient Kouba: Mám doma zahradní hadici, mohu vám ji půjčit.

0293 Sestra Hana: Odpoledne přijde doktorka a já myslím, že už se bude moci vyndat.

0294 Pacient Honzík: Studí mě to. Půjdu pryč.

0295 Sestra Pavla: *{vytáhne plácadlo}* To se jako opovaž...
{Honzík se přikryje až pod hlavu a přichází Šeba.}

0296 Pacient doc. Šeba: Zařízeno, večer mi to přinese podepsat. Láďo, mohu tě požádat, abys to podepsal jako svědek? Nakonec je to tvůj nápad.

0297 Pacient Kouba: Jasně. Já s ním taky něco pořeším, s tím advokátem, když už tu bude.

{Přichází sestra Hana.}

0298 Sestra Hana: Pánové oběd! Všichni můžete chodit, tak alou do jídelny. Honzíku s tebou půjdu já, aby nebyl nějaký malér.

Nemocniční hlášení 6. Zhasne se.

{Všichni leží na svých postelích a přichází vizita. Doktorka jde první a za ní sestry Pavla a Hana.}

0299 Doktorka Skálová: Dobré odpoledne, pánové. Pane Koubo, říkala mi paní doktorka, že zvládla jenom půl-

ku té biopsie, že víc nešlo. Nevadí, nevadí. Necháme to pár dní odpočinout, usadit a potom to doděláme. Špatně Vám tady není a možná, že se vyřeší i ten kardiostimulátor. Já tam zavolám a popoženu to.

0300 Pacient Kouba: Co nadělám.

0301 Doktorka Skálová: Pane docente, uděláme Vám zítra předoperační vyšetření a pokud bude vše v pořádku, odoperujeme tu prostatu. Doufám, že už máte více chuti do života?

0302 Pacient doc. Šeba: A víte že jo? Díky tady Láďovi.

0303 Sestra Pavla: Paní doktorko, nemohla by se vyndat tady u Honzíka ta cévka. Netěsní a musíme pořád převlékat povlečení.

0304 Doktorka Skálová: Určitě, vyndejte ji hned. Já se podívám, jak se to hojí.

{Sestry zatahují paraván.}

0305 Pacient Honzík: *{zanaříká}* To bude bolet.

0306 Sestra Hana: Neboj se, jen to malinko škubne.

0307 Doktorka Skálová: Máte to tam na kraji ještě trochu zanícené, ale vše je na dobré cestě k úplnému uzdravení. Až budete čůrat, tak to může ze začátku trochu pálit, ale to za chvíli přestane.

{Sestry odtáhnou paraván a s doktorkou odcházejí. Honzík se pořádně napije čaje a sotva odejdou, začne na ně zvonit. Obě přijdou nazpět. Sestra Pavla drží plácadlo.}

0308 Sestra Pavla: Copak se stalo?

0309 Pacient Honzík: Mě to strašně pálilo.

0310 Sestra Hana: *{jde k Honzíkově a zvedne peřinu}*

Ty ses v té posteli normálně počůral... Už cévku nemáš,

musíš jít normálně na záchod.

0311 Pacient Honzík: Ale to mi nikdo neřekl.

0312 Sestra Pavla: Jdu pro povlečení, musíme to převlíct.

0313 Sestra Hana: To bylo naposled, jak se ti bude chtít, musíš na záchod, jasný?

0314 Pacient Honzík: I když se mi bude chtít kadit?

0315 Sestra Hana: Jasně že, čůrat i kadit na záchod.

{Přichází na návštěvu matka. Za ní jde s povlečením sestra Pavla.}

0316 Honzíkova matka: Dobrý den. Jé... Vy mi jdete akorát do ruky. Tady máte nějaké kafičko a bonboniéru, když se o Honzíka tak hezky staráte.

{Matka podává vše sestrám a sestra Pavla schovává celou dobu za zády plácadlo.}

0317 Sestra Hana: Že si děláte škodu *{natahuje ruce}*..., moc děkujeme.

0318 Honzíkova matka: Není zač, a jak ti je Honzíčku?

0319 Sestra Pavla: Je úplně v pohodě a vypadá to, že zítra ráno půjde domů. Potom se zastavte na sesterně. Je tam paní doktorka a domluvíte se.

{Sestry odcházejí a matka jde k Honzíkově a objímá ho.}

0320 Pacient Honzík: Mami, já už chci domů. Strčili mi do šulína nějakou hadičku a moc to bolelo.

0321 Honzíkova matka: Honzíku to museli... Hele co jsem ti přinesla. Tvé oblíbené Mily. A na zapití mlíčko.

{Matka vyndává sušenky a Honzík je hned začne jíst. Acidofilní mléko dá na stolek. Jde ke Koubovi.}

0322 Pacient doc. Šeba: Mléčko se prý posledně hodně osvědčilo.

0323 Honzíkova matka: Láďo, tady jsem Vám taky něco přinesla. Pekla jsem a... jednu dvanáctku.

{Kouba si bere koláček a pivo staví na stolek.}

0324 Pacient Kouba: Maruško, vy jste poklad, udělat si takovou škodu, moc Vám děkuju a víte co?... Budeme si tykat, když jste na mne tak hodná. Pusu na to.

0325 Honzíkova matka: Já nevím, jestli se to hodí... Ale jo.

{Matka ihned skočí po Koubovi a políbí ho až se Kouba zalekne. Matka si sedá k němu na postel.}

Honzíku, líbí se ti tady pan Kouba, co kdyby s námi bydlel?

0326 Pacient Kouba: Já ale...

{Honzík vyskočí z postele a běží ke Koubovi a začne se na něj sápat.}

0327 Pacient Honzík: Líbí, líbí mami, moc se mi líbí.

0328 Pacient Kouba: *{vyskočí z postele}* Nebudeme to moc... no jako ne tak rychle. Maruš, já ještě nejsem zdráv a ani nevím, kdy přijdu domů.

0329 Honzíkova matka: *{rychle ho obejmě}* Láďo, my na tebe počkáme a budeme sem za tebou chodit... Vid' Honzíku?

{Kouba si sedá na postel. Matka si opět sedá vedle něj. Dá Koubovi pusu.}

Ládíku musím jít, ale zítra jsem tu, pa.

{Matka jde k Honzíkovi, kterého obejmě a ještě zamává Koubovi a odchází.}

0330 Pacient doc. Šeba: Láďo, ty se máš. Myslím, že budeš rozepsanej jako první.

{Kouba se postaví a jde k Šebovi.}

0331 Pacient Kouba: Nějak se mi to přestává líbit.
{Do pokoje přichází pacientka Macháčková a jde rovnou ke Koubově posteli, na kterou si sedá. Bere si do ruky pivo.}

0332 Pacient doc. Šeba: Ty musíš mít v sobě nějaký feromon. Na tebe se ty ženský lepí. Podívej.

0333 Pacient Kouba: Paní, to je moje postel. Nějak jste se zatoulala. A to pivo je taky moje, ale jestli Vám to udělá radost, vemte si ho a jděte.

{Kouba jí pivo otevře, ona se napije a on ji bere za rámě a vede ji ke dveřím. Do pokoje vběhne ošetřovatelka.}

0334 Ošetřovatelka Viktérie: Paní Macháčková, já už se z Vás zblázním, celý den Vás naháním po pokojích. To nám nemůžete dělat.

{Přichází sestra Hana a hned pomáhá ošetřovatelce s pacientkou. Ta se snaží napít piva.}

0335 Sestra Hana: Víte, ono se to paní Macháčkové trochu plete... Co to pivo?

0336 Pacient Kouba: To má ode mě, ať má radost ze života.

0337 Ošetřovatelka Viktérie: Co bude provádět, až ho do sebe nasype?

{Ošetřovatelka s Macháčkovou odchází. Kouba si bere župan. Šeba vstává a potom si také vezme župan.}

0338 Pacient Kouba: Sestři, skočím si do bufetu na cigárko a kafčo.

0339 Pacient doc. Šeba: Jdu s tebou.

0340 Sestra Hana: Za hodinu je večere pánové, koukejte být včas zpátky, ať vás nikde nehoním.

0341 Pacient Kouba: Jdeme oba. Provedeme.

0342 **Sestra Hana:** Honzíku, ty půjdeš se mnou na ošetřovnu. Paní doktorka tě chce raději ještě vidět. Ale napřed to půjdeme zkusit na záchod, aby nebyl nějaký problém.
{*Všichni odejdou.*}

Nemocniční hlášení 7. Zhasne se.

{*Všichni tři leží na postelích. Přichází sestra Pavla. Nese kapačku a dává ji Šebovi. Také rozdává teploměry. Honzík si hraje s telefonem. Může mít sluchátka a pobrukovat si atd.*}

0343 **Sestra Pavla:** Pane docente, mám tu pro Vás napsanou kapačku. Už se to někam pohne. Až to dokape, zazvoňte a já Vás odpojím. Teploměr. Honzíku, tobě radši ne. Tedy tady je to cítit kouřem jak v putice.

0344 **Pacient doc. Šeba:** Ládo, ale to kafe a cigáro... skvělý... Zítra jdeme zas.
{*Sestra odchází, Kouba se zvedá z postele, bere ze stolku obálku a jde k Šebovi.*}

0345 **Pacient Kouba:** Vidíš... už na tobě zase pracujou. Samá kapačka, životabudič. Tondo, díky za toho advokáta, sepsal to jak jsem chtěl. Tady je obálka, Tondo, kdyby se něco... Doruč ji prosím tě.

0346 **Pacient doc. Šeba:** Jak něco? Blázníš?... Vždyť si zdráv...

0347 **Pacient Kouba:** Jsem zvědavěj, až dcerušce tu závěť ukážeš.

0348 **Pacient doc. Šeba:** Víš, že už se na to těším?
{*Honzíkovi zazvoní telefon.*}

0349 **Pacient Kouba:** Tondo, bude pohádka! Zalehneme.

0350 **Pacient Honzík:** Ano maminko, jsem hodný a už se

moc těším domů. Ano maminko. *{zvedá se a jde s telefonem ke Koubovi, telefon mu podává}* Strejdo, maminka tě chce k telefonu.

0351 Pacient Kouba: *{zaskočeně si bere telefon}* Hmm... jo... už jsem skoro spal... jo... já taky, Majko... dobrou. *{Kouba podává telefon Honzíkovi a ten si jde zpátky lehnout a dává si sluchátka na uši. Šeba se posmívá Koubovi a ten si lehá na postel.}*

Já ti dám strejdu...

{Přichází sestra Pavla. Sbírá teploměry, zapíše všem bez teplot.}

0352 Sestra Pavla: Pánové zhasínám, dobrou noc.

Nemocniční hlášení 8. Zhasne se.

{Přichází ošetřovatelka. Rozsvítí.}

0353 Ošetřovatelka Viktérie: Dobrý den, nezapomeňte pánové na hygienu a tady máte teploměry. Dnes konečně nastoupila nová uklízečka.

0354 Pacient Kouba: *{zvedá se na posteli}* Dneska jsem měl hrozný sny.

0355 Pacient doc. Šeba: Zaručeně erotický. *{mluví zasněně}* Mně se zdálo, že ležím na louce, modrý nebe... kouřím jednu za druhou a popíjím koňak. To byla pohodička.

0356 Ošetřovatelka Viktérie: Vám ten pobyt tady začíná vyloženě svědčit.

0357 Pacient Kouba: Taky jsem si ho vzal do parády. *{Přichází uklízečka Syřinka. Na sobě má burku. Jakmile jí uvidí Honzík, začne vyvádět.}*

0358 Pacient Honzík: *{vykřikuje}* Já se bojím, bubák, bu-

bák je tady. Strejdo, zachraň mě.

{Uklízečka vyndá z vědra hadr a nasadí ho na koště obráceně. Na násadu a hodně rychle vytírá.}

0359 Pacient doc. Šeba: Zjevně došly Ukrajinky.

0360 Pacient Kouba: Má svůj styl,... podívej se, ani koště by nepotřebovala, uřízněte jí v parku nějakou větev.

0361 Ošetřovatelka Viktória: Paní musíte to vzít i pod postelemi a v rozích. Potom ještě utřít prach a vynést koše. Vysvětlili vám to?

{Uklízečka nereaguje, něco si mumlá a odchází pryč. Honzík se schovává pod peřinou. Přichází sestra Petra a doktorka. Sestra sbírá teploměry. Ošetřovatelka odchází.}

0362 Doktorka Skálová: Dobrý den, pane Koubo, volal jsem tam a vypadá to, že by Vám to zítra udělali. A jakmile budete mít ten kardiostimulátor a doděláme tu biopsii, můžeme operovat. Jak to snášíte? Dobrý?

0363 Pacient Kouba: Celkem jo, ale bojím se i uprdnout a ani sezení mi nedělá moc dobře.

0364 Doktorka Skálová: To je normální, usadí se to a potom to doděláme. A vy, pane docente, teď pár dní dáme infuze a potom tu prostatu také spravíme. A kde je...

{Sestra Petra odkrývá peřinu, pod kterou je schovaný Honzík. Jakmile ji odkryje Honzík vyskočí a utíká ke Koubovi.}

0365 Pacient Honzík: Strejdo, já se schovám u tebe, kdyby se ten bubák vrátil.

0366 Vrchní sestra Petra: To jsem nevěděla, že jste příbuzní.

0367 Pacient Kouba: *{strká Honzíka zpátky na jeho po-*

stel} Ale nejsme. Nevím, co si to vzal do hlavy.

0368 Pacient doc. Šeba: Ale budete. Ale budete.

{Do pokoje vchází uklízečka a vynáší koš. Honzík se schová pod postel. Lekne se i doktorka. Uklízečka hned odejde.}

0369 Doktorka Skálová: Fuj to jsem se lekla. Koho asi seženou příště?

0370 Vrchní sestra Petra: Pokud nevyletíme do povětří, možná lidožrouta.

{Do pokoje přichází matka. Kouká na prázdnou Honzíkovo postel. Rozhlíží se.}

0371 Honzíkova matka: Honzíku, kde si?

0372 Pacient Honzík: Mami já chci domů... chodí tady bubák.

{Sestra Petra a doktorka ji pozdraví. Honzík vylézá z pod postele a rozhlíží se.}

0373 Doktorka Skálová: Pojdte, prosím, se mnou, mám pro Vás novinky. Domluvíme se také na tu další operaci. A ukáži vám lékařskou zprávu.

0374 Vrchní sestra Petra: Jdu pro oblečení.

{Všichni odchází, jen matka ještě přiběhne ke Koubovi. Honzík jí jde za zády.}

0375 Honzíkova matka: Neboj Ládo, jsem tu hned.

{Potom odejde také. Honzík jí jde za zády a ustrašeně se rozhlíží. Než matka odejde usazuje Honzíka na posteli.}

0376 Pacient Kouba: Ne to já se nebojím.

0377 Pacient doc. Šeba: Tondo si ztracenej. Je taková starostlivá. Aby s tebou nechtěla ještě dítě.

0378 Pacient Kouba: Honzíkovi sourozence? Ta už je na-

šťěstí vynešená.

{Přichází sestra Petra a nese Honzíkoví oblečení a také plácadlo. Za ní jde v závěsu jde matka.}

0379 Vrchní sestra Petra: Tady to je. A tady máte. *{podává matce plácadlo}* Vůbec nebylo třeba, byl moc hodnej.

0380 Honzíková matka: Honzíku, rychle se obleč. *{pohrozí mu plácadlem}*

{Sestra Petra hned přestýlá postel po Honzíkoví. Honzík se obleče a matka mezitím jde ke Koubovi a vydává mu pivo na stolek a něco k jídlu.}

Ládíku, kdy tě pustí? Budu sem za tebou chodit každý den.

0381 Pacient Kouba: Nedělej si starosti, Maruš, přece sem Honzu nebudeš tahat, když je po tý operaci.

0382 Honzíková matka: Taky se musíme domluvit, jestli se potom ty nastěhuješ k nám, nebo my k tobě.

{Sestra Petra a Šeba se otočí. Honzík už je oblečený a sedá si ke Kubovi na postel a obejmě ho.}

0383 Pacient Honzík: Strejdo, mám tě rád. Budeme spolu hrát každý den pexeso.

0384 Pacient Kouba: *{je úplně konsternovaný a zvedá se z postele}* Já tedy nevím, abychom to nějak neuchváтали, přece jen se dlouho neznáme. A na pexeso jsem neměl nikdy paměť. To by nefungovalo.

0385 Honzíková matka: My už musíme jet, ale zítra jsem tady. A s pexesem si nedělej starosti, to dáš, my ho hrajeme s obrázkama nahoře. *{dá Koubovi pusu a odtrhne Honzíka}*

{Odcházejí. Sestra Petra jde ke Koubovi a opravuje}

mu povlečení.}

0386 **Vrchní sestra Petra:** Vy to tedy berete hopem.

0387 **Pacient Kouba:** Ale sestři, tak to není...

{Do pokoje nakoukne sestra Hana.}

0388 **Sestra Hana:** Petro, pojd' nám pomoct, musíme ho sem přenést.

{Sestra Petra jde hned a za moment nějakým způsobem nesou Fremla. Ošetřovatelka a sestry a on nařídí, že ho to bolí. Pokládají ho na postel. Upravují mu kapačku.}

0389 **Ošetřovatelka Viktorie:** Za ty futra by měli někoho zavřít.

{Sestra Petra raději hned odchází. Za ní hned ošetřovatelka, a sestra Hana Fremla opečovává, a také odejde.}

0390 **Pacient doc. Šeba:** Vidíš... si naživu, jaký to bylo?

0391 **Pacient ing. Freml:** Hrozný... myslel jsem, že je po mně. Ono se řekne laparoskopie... přijde mi, že nemám záda.

0392 **Pacient Kouba:** Počkej, až ti přijde ta tvoje slečna, ta tě namaže. Počkej, já ti trochu upravím polštář... Šebovi zazvoní telefon a Kouba pomáhá Fremlovi.

0393 **Pacient doc. Šeba:** Ano... přijď probereme to a vem sebou Pepu... Ano, trvám na tom. Chci, aby u toho byl. A vezmi mi kartu, ať si můžu vybrat nějaký peníze. Nestarej se na co. Jsou to snad ještě moje peníze. Ahoj!

0394 **Pacient ing. Freml:** Děkuji moc, je to lepší. Můžete mi, prosím vás, ještě podat z tašky ten notebook.

{Kouba mu ho podává. Kolem něj se přiřítí pacientka Macháčková a rovnou k jeho stolku, bere si pivo a jde

zase ke dveřím.}

0395 Pacient Kouba: Počkejte, já vám ho otevřu. *{otevře ho zubama}* Na pravý straně ty stoličky ještě drží. *{Pacientka si ho bere od něj nazpět. Lačně upíjí a odchází.}*

Ať má radost ze života.

{Z chodby se ozve ošetřovatelka.}

0396 Ošetřovatelka Viktorie: Paní Macháčková, zase pivo? Víte, co se Vám včera, po tom pivě povedlo?

0397 Pacient ing. Freml: *{kouká do notebooku}* Ta mrcha jedna... tak to tedy ne. Ze mě holčičko vola dělat nebudeš.

0398 Pacient doc. Šeba: Přijdou po obědě, už se opravdu nemůžu dočkat. Jsem zvědavý, jak se bude dceruška tvářit.

{Přichází sestra Hana a má oběd pro Fremla a bude ho krmit.}

0399 Sestra Hana: Pánové, oběd.

0400 Pacient doc. Šeba: My si po obědě skočíme s Láďou na jednu, kdyby nás někdo hledal.

0401 Sestra Hana: Ale do jedný ať jste tady, jednak bude potom vizita a potom pane docente dostanete další kapačky.

{Kouba a Šeba si berou župany a odcházejí. Sestra Hana krmí Fremla.}

0402 Pacient Kouba: Ano, sestři, pište si, provedeme, všechny příkazy vyplníme.

0403 Pacient ing. Freml: Hanko, proč si vlastně ode mě odešla? Víš... pořád se mi o tobě zdá.

0404 Sestra Hana: Asi moc ne, náhradu prý máš skvělou,... mladou a atraktivní.

0405 **Pacient ing. Freml:** Hanko, když tu nikdo není... mám problém, nejde mi víš... na velkou a hrozně mě bolí břicho. Jsem nějak ucpanej. Už to nemůžu vydržet.

0406 **Sestra Hana:** To je normální po operacích. Přinesu ti po návštěvách čípek.

Nemocniční hlášení 9. Zhasne se.

{Všichni leží na postelích. Freml a Šeba mají kapačky. Kouba si čte. Přichází doktorka a sestry Petra a Hana.}

0407 **Doktorka Skálová:** Dobrý den, pánové, takže tady je stav po operaci. V pořádku? A pan docent má ty infuze, dobrý, a pane Koubo, mám tady dvě věci. To hlavní. Zítra před obědem jedete na ten kardiostimulátor. Jenom vás převezeme vedle do budovy. Večer jste zpátky. Ale koukal jsem na zápisy moči a vy strašně málo pijete. Jestli to nezlepšíte, dostanete také infuze. To si samo nesedne. Jasný? A kdybyste chtěl, klidně si můžete dát i nějaké pivo.

0408 **Sestra Hana:** Ty on určitě rozdává.

0409 **Pacient Kouba:** Nevím, čím to je, ale nemám na něj vůbec chuť.

0410 **Doktorka Skálová:** Mějte se.

{Doktorka odchází a s ním i sestra Petra. Sestra Hana jde k Fremlovi.}

0411 **Sestra Hana:** *{dává na stolek čípek}* Jirko, tady máš ten čípek. Vezmi si ho potom po návštěvách.

0412 **Pacient ing. Freml:** Hanko, moc ti děkuji, ještě že tě tady mám.

{Sestra Hana se na něj usměje a odchází.}

- 0413 **Pacient Kouba:** *{zvedá se z postele a pochoduje po pokoji}* Něco musím vymyslet. Musím se tý báby nějak zbavit. Zítra zase přijde.
- 0414 **Pacient doc. Šeba:** Co tak najednou, vždyť je taková přítulná?
- 0415 **Pacient Kouba:** Přítulná? Vlezlá je.
- 0416 **Pacient ing. Freml:** Nevím, o čem je tedy řeč, ale když se chcete zbavit ženský, je nejlepší, aby vás načapala v posteli s jinou. To je okamžitej konec.
- 0417 **Pacient Kouba:** Díky za radu. Inženýr! Heleďte kluci, když tu nikdo není, já si od vás pučím trochu tý moči, abych nedostal tu kapačku. Nevadí, inženýre? Ne moc. Možná půl, možná celé.
{Kouba bere z pod postele konvičku a jde nejdříve k Šebovi a potom k Fremlovi a upustí jim většinu moči z pytlíčků.}
- 0418 **Pacient ing. Freml:** Jestli Vám to pomůže?
- 0419 **Pacient Kouba:** Tak, Tondo, nebuď labuť. Ještě kapku.
{Do místnosti vchází Katka a za ní šaman v kostýmu. Šaman začne kolem Fremla poskakovat a zaklínat. To trvá chvíli a potom jde ke Katce a natáhne ruku pro peníze.}
- 0420 **Přítelkyně Katka:** Tady máte ty domluvený dva tácy.
- 0421 **Pacient ing. Freml:** Co to má znamenat?
- 0422 **Přítelkyně Katka:** Ahoj miláčku, zjedнала jsem guru Járu, ten je skvělej. Úplně úžasnej. Když jsem měla nějaký problémy, tak mě odháčkoval a byla jsem hned fit. A ty budeš taky, všechny nemoci ti odčaroval.

0423 Pacient Kouba: Ještě, že jenom zaklínal. To bych nechtěl vidět, až by tě to odháčkovával.

{Katka vyndá sprej s voňavkou a začne jí stříkat po pokoji.}

0424 Přítelkyně Katka: Miláčku, trochu to tu přivoním, abych nenačichla tou nemocnicí. Holky ji normálně ze mě cítily.

{Všichni začnou kašlat.}

0425 Pacient ing. Freml: Nech toho, vždyť se tu udusíme. Pojd' sem ke mně.

{Katka jde k Fremlovi a líbá ho. Sundá kabát a pod ním má erotický kostým zdravotní sestry. Lehá se vlně na něj.}

0426 Přítelkyně Katka: A mám pro tebe překvapení. Moc mi chybíš, musela jsme si to včera udělat sama...

0427 Pacient ing. Freml: *{zaběduje}* Au... neválej se po mně. Hele tady na nočním stolku je čípek, já se nemůžu natáhnout, dej mi ho tam prosím tě.

0428 Přítelkyně Katka: Tak už je to lepší, když si chceš hrát.

0429 Pacient ing. Freml: Hovno hrát, nenatáhnu se tam... Dej sem ten paraván, kdyby někdo přišel.

0430 Pacient Kouba: Tedy to je sestřička.

0431 Pacient doc. Šeba: Asi má lepší zdravotní pojišťovnu.

0432 Přítelkyně Katka: Tedy to mě ale rajcuje... To je lepší než v kabině v obchodáku.

{Katka zatahuje paraván.}

Aha to nepůjde. Ty máš cévku. Tu jsem ti tam mohla dát sama. Za to jsem vždycky brala litr.

0433 Pacient ing. Freml: Cože?

0434 **Přítelkyně Katka:** *{rozpačtě}* Ale nic, dělám si pr-
ču, počkej otoč se trochu... už to bude.

0435 **Pacient ing. Freml:** Au... nějak to bolí.

0436 **Přítelkyně Katka:** A je tam. Miláčku a jak dlouho
tu cévku budeš mít?

0437 **Pacient ing. Freml:** Koukal jsem se na účet, na co si
potřebovala tolik peněz?

0438 **Přítelkyně Katka:** *{koktá a roztahuje paraván}* Mi-
láčku, asi jsem se trochu zpravila, a musela jsem si nakou-
pit nějaké nové hadříky. Abych tě trochu reprezentovala.
A taky ten kostýmek něco stál. *{vrhá se na Fremla}* Já
tě taky miluju a hlavně už aby si byl zdravý. Ta cévka mi
nevadí. Já to vydržím.

0439 **Pacient ing. Freml:** *{jízlivě}* To sem rád,... že to vy-
držíš.

0440 **Přítelkyně Katka:** *{sahá do tašky a vyndává jídlo
v krabicích a dává na noční stolek}* Přinesla jsem ti
něco z mekáče. Je tu někde nějaká židle? *{rozhlíží se}*

0441 **Pacient ing. Freml:** Tohle jíst nemůžu... mám po ope-
raci dietu.

*{Katka bere si obě židle, co tam jsou. Na jednu si
sedne a na druhou si dá nohy.}*

0442 **Přítelkyně Katka:** Škoda, že nemůžeš. Ale to nevadí,
sním to sama. A jak se tu máš? Že se ti po mně stýská?

0443 **Pacient doc. Šeba:** Celou noc proplakal, slečno.

0444 **Přítelkyně Katka:** Fakt jo? Budu tu s tebou do veče-
ra. Mám staženou v mobilu novou hru, budeme ji pařit
spolu. Naučím tě ji. Tu zvládneš, je fakt hustá. Normál-
ně mi říkala Sabina, že už to s Petou tři dni nedělali,
protože ji paří už třetí den.

{Do místnosti vchází dcera a zeť. Pozdraví. Zeť nemůže spustit zrak z Katky.}

0445 Dcera Jana: Ahoj tatínku. Tady máš kamelky a koupili jsme ti koňáček, aby sis ještě užil. Hele zase ti dali kapačku? Tam už určitě budou nějaké tisíce léky, abys tolik netrpěl.

{Rozhlíží se po pokoji.}

Je tu nějaká židle? Pepíku tamhle slečna má dvě, jednu ti dá.

0446 Zeť Pepa: *{jde ke Katce a sleduje ji a koktá}* Slečno, mohla byste mi prosím půjčit jednu židli?

0447 Přítelkyně Katka: Nemohla, byla jsem tu první.

0448 Pacient ing. Freml: Vezměte si jí, přítelkyni stačí jedna.

0449 Přítelkyně Katka: Nestačí, měli přijít spíš.

0450 Zeť Pepa: Říká, že nemohla.

{Zeť neustále Katku sleduje. Dcera jde a rozčileně ho odstrčí, pohrozí mu a jde ke Katce a židli co má pod nohama jí vytrhne a jde s ní k Šebově posteli a sedá si. Katka se za ní rozběhne stoupne si před dceru a snaží se jí židli vzít. Mezitím kradmo Pepa bere i druhou židli a sedá si na ní u Šebové postele.}

0451 Dcera Jana: Ty taky nic nezařídíš. Děkuji, už jsem tady u tebe.

0452 Přítelkyně Katka: *{křičí}* Okamžitě mi, ty stará megero, tu židli vrať.

0453 Pacient ing. Freml: Katko, nech toho!!!

0454 Přítelkyně Katka: Co si o sobě vůbec myslíš?

0455 Pacient Kouba: *{sedá na postel a mne si ruce}* A to bude zajímavý.

{Katka lomcuje se židlí, až dcera spadne na zem. Ta vezme z nočního stolku sklenici čaje a chrstne ji na Katku.}

0456 Dcera Jana: Ty jeden fracku, zřackuju tě, to uvidíš.

0457 Příteřkyně Katka: *{úřplně zaskočená začne hystericky plakat}* Jirko, hele, co mi udělala. Víte, kolik ten kostýmek stál? Podívejte se, jak vypadám, musím se jet převlíct.

{Ani se s Fremlem nerozloučí, popadne kabelku a utíká pryč. Ve dveřích se srazí se sestrou Hanou. Dcera vytírá mokrou podlahu kapesníčky.}

0458 Sestra Hana: Co je to tu za křik? Jste v nemocnici. Tady pacienti potřebují klid.

0459 Pacient Kouba: Nic se neděje, spadla sklenička a treřila slečnu.

0460 Sestra Hana: *{podívá se na Fremův noční stolek}* Jirko, blázníš? Víš, že máš dietu. *{bere jídlo z mekáče}* Vyhodím to, ty se chceš zabít? Nezapomeň na ten čípek. Paní, nechte to, přinesu hadr.

0461 Pacient ing. Freml: Čípek už mám, já potom zazvoním.

{Sestra Hana pokývne a odchází i s jídlem. Dcera si sedá vedle zetě k Šebově posteli. Ten mezitím otevřel lahev koňaku a sem tam si lokne.}

0462 Pacient doc. Šeba: Dobřej je. Láďo, podej mi skleničku, naliju ti, ať nepiju sám.

{Kouba zavrtí hlavou, že ne.}

0463 Zeť Pepa: Asi byste moc neměl k těm lékům... máte ještě tu kapačku.

0464 Dcera Jana: Ty se do toho nepleť. Jen ať si tatínek

dá. Co jsi nám chtěl, že to je tak důležitý, abychom přišli oba?

0465 Pacient doc. Šeba: Zavolal jsem včera svému advokátovi, aby se mnou sepsal závěť.

0466 Dcera Jana: Cože sepsal? Závěť?

0467 Pacient doc. Šeba: Závěť. *{sáhne do nočního stolku a vytáhne dokumenty a podává je dceři}* Tady si to přečti.

{Dcera si rychle bere desky, prudce vstane, čte a nervózně pochoduje po pokoji. Najednou se zastaví a podívá se na Šebu a Tondu, kteří ji sledují. Jde k Šebovi, vytrhne mu koňak z ruky a i cigarety a vrací je zpět do tašky, tu podává Pepovi.}

0468 Dcera Jana: Žádný pití, musíš se léčit, abys byl zdravý. Ale já si tu na ně došlápnu. Musí ti dát nejlepší péči. Vždyť ještě nejsi tak starý!

{Přichází sestra Hana a nese hadr, ten podává dceři. Dcera mrští deskami na židli, kde seděla.}

{hned na ní uhodí} Přijde mi, že s otcem nic neděláte. Musí mít tu nejlepší péči, víte, co pro mě za celý život udělal? Já mu to musím oplatit. Jestli se otci něco stane, nebo jestli něco zanedbáte, budu vás žalovat. Je tu někde nějaký lékař? Musím s ním mluvit.

0469 Sestra Hana: *{zaskočeně}* Je. Zavedu Vás k paní doktorce.

0470 Pacient Kouba: *{zvedne se a jde k sestře}* Dejte mi ten hadr, já to utřu. Jděte si.

0471 Dcera Jana: Jdeme. Ty tu na mě počkej.

{Dcera odchází se sestrou Hanou, zeť vezme desky ze židle a čte. Kouba dotře podlahu a jde vrátit hadr.}

0472 Zeť Pepa: *{zavírá desky a pokládá je zpět na židli}*
A sakra. *{vyndá z tašky flašku a napije se a potom ji podá i Šebovi, který se taky nepije. Několikrát to otočí}*.

{Fremlovi zazvoní telefon a on ho zvedá. V polovině telefonátu se vrací Kouba.}

0473 Pacient ing. Freml: *{postupně zvyšuje hlas}* Ne, mně to nevadí, že nepřijdeš. Co jsem?... Jo zablokoval jsem platební kartu,... ne nemusíš si kupovat hned nový oblečení, taky existuje pračka. Co že jsem?... Sbal si těch svých pár švestek a táhni... Klíčky od baráku hod' do schránky a od auta taky... Nemyslela jo? Ať si to tak myslela nebo ne je konec... a bacha jo?... Vem si jen to, co ti patří nebo bude zle, to ti říkám... Ne už sem nechod'. Prostě konec!!!!

0474 Pacient Kouba: Inženýre, poslouchám, žes to vyřešil. Ted' je tedy řada na mně.

{Přichází dcera s doktorkou.}

0475 Doktorka Skálová: Nezlobte se, ale nechápu, kde jste vzala, že je Váš otec na tom špatně. Do deseti dnů ho máte doma, vyndáme tu cévku a je prakticky zdráv.

0476 Dcera Jana: Hlavně nic nezanedbejte. Pepíku, pojd', jdeme domů.

0477 Zeť Pepa: Počkej, vzal jsem si jen půl dne volno, musím ještě do práce dodělat něco na kompíku.

0478 Dcera Jana: Nikam nepůjdeš. *{nepřiměřeně mile}*
Jedeme domů, uděláme si hezké odpoledne a večer. Zastavíme se v Lidlu a já koupím něco dobrýho a nějaké dobré pití. A ty se, tatí, opovaž kouřit nebo pít nějaký alkohol. Poslouchej doktory, a kdyby něco, hned volej.

0479 **Pacient doc. Šeba:** Jen se nezdržujte, když máte tak napilno.

{Dcera dá Šebovi pusu a chytí Pepu za ruku a pospíchá pryč. Ten za ní vlaje. Doktorka jde za nimi a kroutí hlavou.}

0480 **Pacient Kouba:** Tondo, plán vyšel.

0481 **Pacient ing. Freml:** *{telefonuje}* Dobré odpoledne, prosím Vás paní Novotná, v kanceláři v šuplíku mám náhradní klíče od domu. Zajděte tam večer a zkontrolujte to tam. Ne, ta už tam nebude... No právě proto... Já vím, měla jste pravdu. A nejen vy. Sakra mě ten čípek nějak vevnitř bolí, už to nemůžu vydržet.

0482 **Pacient doc. Šeba:** To by bolet nemělo. Zazvoň si na sestru.

{Freml zazvoní na sestru. Sestra Hana jde s mísou.}

0483 **Sestra Hana:** Už ji nesu. Jen se malinko nadzvedneš.

0484 **Pacient ing. Freml:** Ne, mně se nechce, ale strašně mi to tam bolí.

0485 **Sestra Hana:** To je divný, raději dojdu pro doktorku.

0486 **Pacient doc. Šeba:** Sestřičko, odpojte mi tu kapačku, potřeboval bych se trochu projít.

{Sestra Hana odpojí kapačku a odchází pro doktorku.}

0487 **Pacient Kouba:** Jdeme? Dáme kafčo a já asi dám dneska i řízek. Cítím, že mi ta nemocniční večere nebude chutnat.

{Kouba a Šeba si berou župany a odcházejí. Míjí se s doktorkou a sestrou Hanou.}

0488 **Doktorka Skálová:** Dejte sem, prosím Vás, paraván a já se na to podívám. Trochu Vás musíme natočit, pane inženýre, ano?

{Freml trochu zaběduje.}

Jo, už to mám... nu to snad ne. Pane inženýre, ten čípek se musí před použitím vyndat z toho obalu,... Hanko, vy jste ho nepoučila?

0489 **Sestra Hana:** *{odtahuje paraván}* Mě to nenapadlo poučit ho i o tomhle.

0490 **Pacient ing. Freml:** Hanka za to nemůže, požádal jsem přítelkyni. Vlastně teď už bývalou přítelkyni.

0491 **Doktorka Skálová:** Bývalou? To je dobře že bývalou, málem vás zabila... Za chvíli to přestane bolet. Sestra Vám dá něco na bolest a ten čípek až zítra, nebo klystýr.
{Doktorka odchází.}

0492 **Sestra Hana:** Slyšela jsem dobře? Bývalou?

0493 **Pacient ing. Freml:** Vyrazil jsem jí, je konec. Víš, jak to s ní bylo? Hezká noc, ale špatnej den. Budeš tu chvíli se mnou Hanko?

0494 **Sestra Hana:** *{chytí ho za ruku}* Ale jenom chvíličku...

Nemocniční hlášení 10. Zhasne se.

{Je ráno. Všichni leží na svých postelích. Rozsvítí se, přichází ošetřovatelka s umyvadlem jde k Fremlovi. Za ním jde sestra Pavla. Rozdává teploměry a zapisuje moč a kouká, že Freml a Šeba mají prázdnou a Kouba plnou konvičku. Tu si bere a jde ji vylít.}

0495 **Ošetřovatelka Viktorie:** Dobrý den. Musím Vás umýt. Namočím Vám žínku a kde můžete zkuste to sám,... se zbytkem Vám pomohu. Zvednu Vám to pod hlavou. Jo a začínáme od shora a potom směrem dolů, ne obráceně.

0496 **Sestra Pavla:** *{Koubovi}* No, koukám, vy jste se polepšil.

0497 **Pacient Kouba:** Jo, já piju.

{Sestra Pavla odchází a ošetřovatelka myje Fremla. Přichází uklízečka v burce a vytírá. Tentokrát má už koště správně, a když je u Koubové postele vypadne jí na zem ruční granát či samopal. Kouba se sehne, zvedne ho, prohlíží si ho, vytočí rozbušku a potom jí ho podává.}

Něco jste ztratila. U nás nosí ženský maximálně pepřový spreje.

{Uklízečka si ho vezme a rychle utíká pryč. Přichází doktorka se sestrou Pavlou. Sestra podá doktorce desky.}

0498 **Doktorka Skálová:** Dobré ráno, pánové, jak jste se vyspali? Pane Koubo, vidíte, že to jde, víc pít, víc pít. Převevou vás vedle do fakultky. No a vy pánové, vy jste nic nepili? Strašně málo jste načůrali. Vezměte si příklad tady z pana Kouby. Takže, sestři, oběma pánům dnes celý den infuze, ať je pěkně zavodníme.

{Doktorka odchází, za ním sestra Pavla a nakonec ošetřovatelka.}

0499 **Pacient doc. Šeba:** Mockrát ti děkujeme.

0500 **Pacient Kouba:** Nezlobte se, kluci. Počkejte, počkejte.
{Do pokoje vběhne pacientka Macháčková a rovnou jde ke Koubově stolku.}

Pivo bude, ale musíte si na chvilku se mnou lehnout do mé postele. Do této, šup, šup. Nebudeme se ani přikrývat. Vydržte, ještě chvilku. Držet, držet.

{Macháčková si rychle lehá a Kouba vedle ní a při-

kryjí se. Freml i Šeba se na ně překvapeně dívají. Do pokoje za chvíliku vchází matka a hned ode dveří.}

0501 Honzíkova matka: Ládíku, měla jsem cestu hned ráno... *{uvidí Koubu a Macháčkovou v posteli a začne křičet}* Co to... co to. Ty jeden dobytku, já jsem ale kráva. Já ti... tady podstrojuju. Ty jeden kurevníku, s tebou jsem skončila.

{Má deštník a začne Koubu tlouct. Do pokoje vběhne sestra Petra a hned běží k matce a chytí jí deštník.}

0502 Vrchní sestra Petra: Paní, vy jste se úplně zbláznila, co to děláte, okamžitě odejděte. A vy, paní Macháčková, okamžitě vylezte z té postele a hned jděte k sobě na pokoj. To je tady hrozný, taková Sodoma.

0503 Pacient Kouba: Ano, jděte, ven.

0504 Vrchní sestra Petra: A ať jste okamžitě pryč.
{Matka odchází a nadává a pořád Koubovi hrozí. Macháčková se zvedá a také jde pryč.}

Tedy já myslela, že jste marod a vy tu zatím tohleto...

0505 Pacient Kouba: Ne, tak to není. Jako spermatu, já mám ještě dost, ale dopravník je už v prdeli.

{Sestra Petra se chytá za hlavu a spěšně odchází.}

0506 Pacient doc. Šeba: A to byl tedy, Láďo, majstrštyk.

0507 Pacient ing. Freml: *{zatleská}* Nemohu se smát, když se směju, bolí mě to. Ty kapačky máte prominutý.

0508 Pacient doc. Šeba: To teda!

0509 Pacient Kouba: Děkuju vám kluci.

{Nakoukne ošetřovatelka.}

0510 Ošetřovatelka Viktorie: Pane Koubo, je tu ta sanitka. Vezměte si jen župan, večer jste tu nazpátek.

0511 Pacient Kouba: Už jdu. *{bere si župan}* Chlapi, měj-

te se a držte mi místo, ať mi sem nelehne nějaká babka. Mějte se, čauvec.

{Freml i Šeba ho pozdraví a Kouba odejde.}

Nemocniční hlášení 11. Zhasne se.

{Na posteli leží Freml a Šeba. Do pokoje přichází zeť, je celý ztrhaný a ohnutý.}

0512 Pacient doc. Šeba: Ahoj, zeťáku, kde se tu sám bereš?

0513 Zeť Pepa: Moc Vám děkuju za tu závěť. Teď jdu dolů z ambulance. Jana se úplně zbláznila... nedala mi pokoj celou noc... a k ránu mi tam něco ruplo, ani chodit nemůžu.

0514 Pacient doc. Šeba: To mě mrzí, ale život je složitěj, kamaráde.

0515 Zeť Pepa: Mám strach jít domů, už mi zase volala, kde jsem. Mějte se.

0516 Pacient doc. Šeba: Ahoj a pozdravuj jí.
{Zeť odchází a jakmile zajde, Freml se nadzvedne na posteli.}

0517 Pacient ing. Freml: Nezlobte se, že jsem tak zvědavý, co vlastně bylo v té závěti?

0518 Pacient doc. Šeba: Nic zvláštního. Jenom takový ustanovení, že pokud se za mého života, dceři nenarodí dítě, tedy moje vnouče, odkazuji všechen majetek nadaci Kočičí pacičky a psí packy.

{Freml se začne smát a spolu s ním i Šeba. Přichází vystrojená v civilu sestra Hana. Jde k Fremlovi a mají se k sobě.}

0519 Sestra Hana: Dobrý den, pane docente. Ahoj!

0520 **Pacient doc. Šeba:** Vy už bez toho špitálu nemůžete být, sestřičko.

{Do pokoje přichází doktorka a sestra Petra, která má slzy v očích, s krabicí a dává do ní Koubovy věci ze stolku a potom převléká postel. Všichni ji nechápavě sledují.}

0521 **Pacient doc. Šeba:** Proč to uklízíte?

0522 **Doktorka Skálová:** Pan Kouba bohužel zemřel. Zkolaboval a už se ho nepodařilo oživit.

0523 **Pacient doc. Šeba:** *{sedá si na posteli a vyndává ze stolku obálku}* Sestřičko, tady je něco pro Vás od Ládi. Říkal, kdyby něco, že Vám to mám dát.

{Sestra Petra si bere obálku, otevře a čte a pláče ještě více. Sedá si na židli. Sestra Hana ji jde utěšovat. Podává jim dokument a Hana a doktorka společně čtou. Doktorka jí dokument vrací.}

0524 **Vrchní sestra Petra:** On mi všechno odkázal, nikoho neměl a mně všechno odkázal. Rozumíte tomu? Dům, pole, lesy, peníze, všechno, co měl.

{Doktorka odchází a mezi dveřmi se otočí.}

0525 **Doktorka Skálová:** Byl to prostě chlap.

{Konec.}